

ringskonferencen, og jeg skal vende tilbage til vores bud i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg kan tilslutte mig den sidste bemærkning fra hr. Peter Duetoft. Det vil være befriende, hvis vi kunne koncentrere os lidt om, hvad vi skal med EU i fremtiden, og ikke blive ved med at rode rundt i fortiden.

Først hørte jeg hr. Frank Aaen sige, at de fire danske forbehold står i Maastricht-Traktaten. Da jeg så imødegik det, fik jeg at vide, at det gjorde de godt nok ikke, men at det var det, vi stemte om den 2. juni.

Så forstår jeg ikke noget længere. Så vidt jeg ved, stemte vi den 2. juni om, hvorvidt Danmark skulle ratificere Maastricht-Traktaten, og intet andet. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke logikken i det, hr. Frank Aaen påstår.

Jeg vil da gerne medgive, at der faktisk stod noget nyt i Edinburgh-Afgørelsen. Der stod f.eks., at vi tog stilling til, at vi ikke skulle tilslutte os ØMU'ens tredje fase, og at vi ikke skulle tilslutte os Vestunionen.

Hvor står det i Maastricht-Traktaten? Der står nogle åbne optioner, men der står ikke allerede en beslutning. Det er i realiteten det helt afgørende.

Men hvis Enhedslisten mener, at Edinburgh-Afgørelsen er fuldstændig ligegyldig, får de vel siden hen lejlighed til, som jeg sagde det tidligere, at stemme for beslutningsforslaget fra partiet Venstre om at ophæve Edinburgh-Afgørelsen. Det gør vi ikke, for vi mener, at der er substans i Edinburgh-Afgørelsen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Med hensyn til forbeholdene må jeg sige, at det naturligvis skal nævnes for de andre lande, at vi står fast på forbeholdene. Det er indlysende.

Men så kom hr. Frank Aaen med en masse eksempler i forbindelse med finansloven: at man ikke kan være med til at lempe arveafgiften og foretage sociale nedskæringer. Dér er jeg fuldstændig enig. Det er jo ikke dér, vi er uenige. Men det, som diskussionen går på, er jo, at hvis det nu ikke bliver sådan, hvis det nu lykkes at få gennemført væsentlige dele af venstrefløjens politik, vil Enhedslisten alligevel stemme imod – sådan må jeg forstå det.

Og jeg synes, det er interessant – også når man har fulgt debatten tidligere i dag – at især

hr. Frank Aaen jo har været meget optaget af det taktiske spil, at nu melder De Konservative og Venstre sådan og sådan, og at det må betyde, at regeringen tager afstand fra De Konservative og Venstre, og har været meget optaget af, at det giver nogle muligheder for venstrefløjen.

Jeg håber da på, at det kan give nogle muligheder for venstrefløjen, men så forudsætter det vel også, at vi er villige til at forhandle reelt, sådan at vi undgår de sociale nedskæringer, men også sådan at vi presser på med vores egne forslag.

Men jeg må forstå Enhedslistens dagsorden sådan, at selv om vi får vedtaget vores egne forslag, vil man alligevel ikke stemme for finansloven – og dog og dog og dog: Så kom det til sidst: Hvis regeringen truer med at gå af, vil man alligevel godt stemme for finansloven!

Det er dog en gang opportuniste, som jeg ikke havde forventet af Enhedslisten: Man siger, at man vil forhandle for at få sine forslag gennemført. Men hvis de bliver gennemført, vil man alligevel stemme imod; men truer regeringen så med at gå af, vil man dog stemme for. Det kommer virkelig bag på mig. Jeg savner faktisk en forklaring på det synspunkt, og det illustrerer yderligere for mig, at den dagsorden kan vi sandelig ikke stemme for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot sige til hr. Holger K. Nielsen, at vi har sagt til vælgerne forud for folketingsvalget – og jeg vil gerne gentage det her – at vi er ikke til sinds at bringe os i en situation, hvor Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet vil kunne bruge vores mandater til at vælte regeringen på et tidspunkt, hvor vi mener det ville være meget dårligt at vælte regeringen. Det er det, vi har sagt, og det omfatter naturligvis også finanslovsituationen, det er klart, ellers kan vi ikke leve op til det løfte. Så meget om det.

Så vil jeg sige, at hr. Duetoft jo var i stand til helt og aldeles at vende tingene på hovedet. Nu skulle det åbenbart være Enhedslistens skyld, at vi har en diskussion om de danske undtagelser. Det var, som om det slet ikke havde været bragt på bane af hr. Torben Lund eller hr. Hans Engell eller alle de andre ordfører, før Enhedslisten begyndte at jamre og beklage sig.

Det må jeg nok sige! Det er ikke Enhedslisten, der har fundet på, at de danske undtagelser skal opgives. Det var faktisk hr. Torben Lund, der åbnede for den mulighed, hvorefter den selvføl-